

DEBAT D'INVESTIDURA FRANCINA ARMENGOL

Senyora Presidenta, senyores i senyors diputats, ciutadania

El clamor popular ha entrat en el Parlament. El malson ha acabat. Comença un temps nou....

No puc negar que afront aquest debat amb emoció, em present davant vostès, senyores i senyors diputats, i davant els ciutadans als que representam, per demanar el suport per ser elegida presidenta de les Illes Balears.

I m'hi present tal com som, com a dona, com a dona d'esquerres i, sobretot, conscient de l'enorme responsabilitat que ens pertoca assumir.

Responsabilitat perquè em sent hereva de moltes dones i homes que han lluitat per la democràcia, per la igualtat, per l'autogovern, la llibertat, per uns valors amb els que m'identific i m'identifiquen.

Però sobretot, avui assumim la responsabilitat dipositada pels ciutadans en tots nosaltres, que van expressar a les urnes la seva inequívoca voluntat de canvi.

Avui ningú pot posar en dubte la força de la gent, la força de la democràcia, la força de la política per transformar la realitat.

Als que no creuen ni en la gent, ni en la democràcia, ni en la política, avui els diria que mirin aquest Parlament, que observin els colors de la pluralitat. Que valorin la magnitud de l'onada del canvi, de l'onada progressista que ens ha duit al dia d'avui i a un futur que s'obri a l'esperança.

La ciutadania ha expressat una voluntat ferma de construir un país modern, dinàmic, sense desequilibris territorials ni injustícies socials.

Vivim un moment únic. A punt d'iniciar un camí que ens permetrà fer tantes i tantes coses que fins ara ni podíem somniar.

Hem d'aprofitar aquest moment. Perquè, senyores diputades i senyors diputats, la història no passa dues vegades. Però, per començar la tasca, primer hem d'entendre plenament l'hora que viuen avui els pobles de les Illes Balears.

Les meves arrels, les d'una mallorquina amb un amor profund per aquestes quatre illes, seran la meva brúixola per defensar els ciutadans d'aquestes illes, de totes per igual, per davant de qualsevol altre interès partidari o partidista.

Jo me sent com una ciutadana més del carrer que fa part d'un clamor de canvi. Un clamor que és la millor prova que alguna cosa està passant a les Illes Balears.

Sentim el clam de milers de joves que votaren per primera vegada. De persones que volen un model més sostenible i més sobirà. El clam d'un canvi segur per a la majoria de la gent. Un clam que junts podem canviar les coses.

Nosaltres en aquest hemicicle som la mostra més clara que l'immobilisme és, aquí i ara, cosa del passat.

Permeteu-me que corregeixi la frase del príncep de Salina. "A les Illes Balears ha de canviar tot a fi que tot canviï".

Avui començam a escriure, entre tots, la crònica del futur del nostre poble.

La gent ens ho ha dit clarament: Tenim el mandat de treballar per rescatar **la ciutadania i la política**.

Per això hem estat capaços de negociar, consensuar i arribar a un acord de governabilitat que constituirà l'agenda del proper govern. I vull començar agraint el suport dels quatre grups parlamentaris que han proposat la meua investidura: Grup Socialista, Podem, Més per Mallorca i Més per Menorca.

Un acord de governabilitat amb cinc grans eixos: el rescat de la ciutadania, la radicalitat democràtica, un nou encaix per la comunitat autònoma, un pacte social per l'educació i la competitivitat, i finalment un pacte de futur per la sostenibilitat.

Les primeres decisions de xoc seran per afrontar la pobresa i l'exclusió social. Donarem suport a les persones sense feina. Estimularem el treball digne. Retornarem les 20.000 targetes sanitàries que seran el primer pas per una millor sanitat pública, universal i de qualitat.

Aquest és el primer compromís. El més urgent d'un equip unit, d'un sol equip: estar al costat de la societat, de tothom, sobretot dels qui ara ho passen pitjor, i en paral·lel construint un model productiu que doni noves oportunitats, des de la innovació, el coneixement, les noves tecnologies. I per suport, els sectors que mouen el país.

Estarem al costat del comerç i dels petits empresaris, devora el turisme, donant suport els centres de creació tecnològica. I vull destacar que per reforçar tots aquests nínxols crearem en el futur govern una conselleria d'Innovació que ha de ser el motor de les polítiques que ens ajudin a canviar el país.

Mirin, vull compartir una reflexió amb tots vostès. Jo crec que si hi ha alguna cosa evident que hem après de la crisi actual, és que el segle XXI és el segle del coneixement. Els paradigmes del segle XX desapareixen a gran velocitat. Cotitza més a borsa una empresa virtual que gran constructores o empreses d'automòbils.

Estam vivint canvis a gran velocitat, la tecnologia està canviant de forma profunda les nostres vides, i també les relacions socials, la política per supost, la participació ciutadana.

I també està transformant les relacions econòmiques, perquè deixa en evidència quins són els sectors econòmics capaços d'aportar riquesa i creació d'ocupació front al model que ens ha conduït a la darrera crisi.

La innovació, la recerca, la ciència, les noves tecnologies són nínxols estratègics que hem de potenciar, però sobretot han de ser transversals. Quan parlem del coneixement i la recerca no podem obviar una pena fonamental com la Universitat de les Illes Balears per la que farem una aposta ferma. Però no parl exclusivament d'innovació tecnològica. Parl també d'innovació social.

Tots devem assumir que hem d'afrontar el futur fent les coses de manera diferent. Assistim a l'impacte de la globalització, a l'aparició de nous mercats, a l'existència de competidors que són molt més competitius que nosaltres en preu.

Som una terra que ha de competir amb el coneixement, amb la tecnologia, i això ho hem de transversalitzar, i si és possible, ho hem d'exportar. I tenen el meu compromís ferm amb les empreses de les illes per acompanyar-los en la comercialització exterior dels seus productes amb la Creació d'un Servei de Promoció Exterior que ens ha d'ajudar a ser més competitius.

Els sectors lligats al medi ambient, a l'estalvi energètic, al canvi climàtic, a la reducció d'emissions, a les energies renovables, també són espais productius generadors de riquesa, de llocs de feina, de valor afegit pel país. No podem perdre aquest tren.

Necessitam creure i posar en valor aquest sector. Faig una crida a que pensem que necessitam posar en valor aquests sectors, que ja no són de futur. Són de present. I ho hem de fer amb un nou pla director d'energia, que ha de marcar l'horitzó energètic que volem pels propers anys.

Primer perquè sense sostenibilitat no tenim futur, i per supost perquè el medi ambient és un dels vectors estratègics de l'economia del segle que vivim.

Si som més sostenibles, serem més atractius, però a la vegada si apostam per aquests sectors, produïrem coneixement, i donarem sortida a moltes persones en nous llocs de treball que creixeran exponencialment en el futur.

Mirin, o obrim les portes de nous sectors, o la pròxima crisi serà més dura que la que patim avui. Pens que l'educació de 0-3 anys és un element on podem crear llocs de feina.

I com diuen els experts, apostarem per una de les etapes més cabdals en la formació dels infants d'avui, ciutadans de demà. I òbviament això també significa apostar per polítiques públiques d'igualtat, de fer possible que les dones puguin fer viable els seus reptes professionals. Dones que segueixen patint discriminació, desigualtats salarials i el que és la pitjor: la violència masclista tan present encara a la nostra societat.

Creguem en la capacitat de crear oportunitats en el món del tercer sector social. Si som un país que cada vegada tindrà més gent gran, si tenim moltíssims de turistes que acaben jubilant-se i vivint aquí, no tardem més en creure que podem crear centenars de llocs de feina amb àmbits vinculats a la dependència, l'assistència social, l'ajut a gent gran, als serveis per persones que necessiten de suport.

Hem de ser capaços d'innovar al voltant d'un sector estratègic, de país, com la cultura. Clar que la cultura és un dels vectors de la nostra identitat, clar que és un element diferenciador que ens permet construir una societat cohesionada socialment, preparada, plena de memòria i viva. La cultura és un element motor del canvi social, i també generador de molta activitat. Jo pens que subestimant la cultura subestimam també l'oportunitat d'exportar el que som, de fer conèixer el nostre país.

Pens en la potenciació del sector audiovisual, amb el cinema, amb la publicitat. Tenir una bona xarxa cultural, tenir bones companyies de música, de teatre, també vol dir fer país, i també generar feina. I la cultura també és un sector clau per crear oportunitats noves i ambicioses. Impulsar les indústries culturals serà la meua prioritat.

I mirin, si volem construir un país que tengui bones arrels, necessitam que el teixit comercial sigui fort. I si només acaben sent fortes les grans superfícies, el país serà un país coix. Perquè el petit i mitjà comerç és el pulmó d'una societat, un element vertebrador, que dóna vida a les ciutats i als pobles.

Sé que competir avui amb una gran superfície és difícil. Sé que el comerç està ple d'herois, i sé que quan té suport crea llocs de feina, crea riquesa, fa país. Jo crec en el petit comerç, i per això ja els dic que durem a terme una moratòria per a la instal·lació de grans superfícies.

Igual que crec en el sector primari de les nostres illes: en l'agricultura, la ramaderia i la pesca. Hem de fer un esforç junts perquè es puguin adaptar i ser competitius, i no oblidar mai que són ells qui tenen cura del 80% del nostre territori.

I no ens podem enganar. La nostra societat està totalment focalitzada en una economia de serveis, molt polaritzada pel turisme. Jo dic que hem de potenciar la indústria, hem de potenciar les nostres empreses mitjanes, i ja els avanç que farem un nou Pla d'Indústria per millorar el mapa industrial a les nostres illes.

Són els nous sectors productius, tan important com la resta. Tots ells mouen aquesta terra. I nosaltres volem estar a prop i al servei de la gent que fa cada dia aquest país.

Durant aquests quatre anys passats, he parlat amb molta gent, amb moltíssima gent de tots els àmbits i sectors. M'han transmès la seva il·lusió per la possibilitat d'un canvi. Avui sent que tenim un deute amb totes aquestes persones.

Sabem que les mobilitzacions populars, d'unes dimensions mai vistes a les Illes Balears, han valgut la pena: la seva veu ens mostra el camí.

Aquesta lliçó que hem rebut de la gent ens dóna una gran força com a societat, com a poble. Una força irresistible que ens farà capaços de superar qualsevol obstacle. Hi ha una mar de fons que ens imposa fer les coses millor, d'una altra

manera. Ara la gent atorga confiança a les institucions perquè sent que són de tothom. Això fa possible el canvi segur.

La política, senyores diputades i senyors diputats, és molt més que un simple joc electoral que acaba en un panorama de vencedors i vençuts. La política de veres és engrescar, és transformar la realitat, és posar-te al front per estar al servei de tots.

El 24 de maig la gent va votar un canvi, un gir a l'esquerra molt clar a Balears, però malauradament també hi va haver molta gent que va quedar a casa, aquest és un dels grans reptes que tenim aquests quatre anys: engrescar a la societat per tornar a participar de la política.

El missatge de les urnes és el de la major pluralitat mai viscuda en aquest hemicicle, amb formacions a les que també vull estendre la mà: el diàleg i el consens serà la tònica a partir d'ara.

Toca mirar el futur. Construir des del diàleg, el consens i la participació. I res ho simbolitza millor que la feina que iniciarem de la mà de la comunitat educativa, de la mà de tots, per construir el nostre futur refent de bell nou els llaços amb el nostre tresor més valuós: l'educació.

I deixeu-me que em dirigeixi ara directament, als professors, als mestres, als pares, als alumnes, a tota la gent del món educatiu:

Teniu les portes obertes. El Consolat de Mar és ca vostra. Com més prest ens vegem, dialoguem i treballem junts, molt millor. I, per suposat, no ho dubteu,estic amb vosaltres, a la vostra disposició per fer feina per tornar a l'educació el paper que li correspon.

El país en conjunt demana alguna cosa més que una forma de fer política nova. Vol que fem la política junts. I vull oferir un nou contracte. Cada un dels qui som aquí i cada un dels qui són fora d'aquesta cambra, té el seu paper. Pensem en un nou projecte comú: fer de les Illes Balears un millor espai per viure per a tots. **Comença un nou temps ciutadanes i ciutadans.**

I convit tothom a sumar-s'hi. Convit tothom a il·lusionar-se, a creure que podem ser i podem fer les coses d'una altra manera. El canvi no és cosa de tres partits, ni de dos ni de cinc. Als ciutadans els deman que participin, que construeixin i ens ajudin a fer millor el futur de les Illes Balears.

Què volem fer a partir d'ara? Cap a on hem d'anar? Quin és el rumb que hem de marcar el milió de persones que vivim a les quatre Illes?

Tenc la certesa que el missatge de les urnes és meridianament clar. Cercam *una nova Ítaca*. Durant dècades hem lluitat per posar els fonaments d'un país modern. Hem treballat per construir alhora l'autonomia de les Illes Balears i l'autogovern de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Una tasca complexa i titànica. Aixecar tot aquest edifici institucional era una feina prèvia i que hem d'agrair a tota la gent que ho ha fet possible.

I per posar unes noves bases hem de ser conscients que tenim grans reptes territorials i ambientals per endavant: **el medi ambient, el repte energètic, el paisatge, el canvi climàtic, la gestió de l'aigua, els nostre entorn natural, entre d'altres aspectes**, que demanen una feina transversal i a llarg termini. Amb una gran obligació: deixar unes Illes Balears més sostenibles de les que hem trobades.

Si no assumim que per ser un poble modern hem de ser més sostenibles, si no assumim que el territori és el nostre bé més preuat, estam condemnats a ser un territori poc competitiu, i per suposat, poc atractiu. I com a mesura que defensarem que ens ha d'unir a tots és el rebuig més absolut a prospeccions petrolieres a les nostres aigües.

Som un territori petit. I per això encaixar en el món que vivim és una necessitat per la nostra supervivència. Espanya està en un moment de mutació social, política, econòmica i democràtica. La transició territorial és òbvia, i no en podem ser testimonis passius.

Per això tendrem un paper actiu en el conjunt de l'Estat i el debat territorial en el qual seré una partidària ferma de que Espanya sigui prest, molt prest, un estat federal. I dins aquest marc vull que les Illes Balears apliquin, a més a més, un model de federalisme interior. Un federalisme insular, com reconeix l'Estatut, reforçant el paper dels Consells Insulars com a les primeres institucions d'autogovern de cada una de les nostres illes.

Vaig tenir l'honor de defensar-ho com a presidenta del Consell de Mallorca i ho seguiré defensant per tots els consells insulars perquè tornin a tenir el protagonisme que mereixen a una comunitat autònoma pluriinsular. I ja vull anunciar que en aquest mes de Juliol convocaré als presidents dels Consells Insulars per dissenyar el futur conjuntament, i sobretot abordar el model competencial, el desenvolupament de l'Estatut i un millor finançament. Per completar l'arquitectura institucional de les illes no podem deixar de banda els

ajuntaments, als que hem de donar tot el suport possible, impulsant un nou Pacte Local. Només amb la cooperació lleial de tots obtindrem resultats que avui assumim per a les nostres illes.

Els deman la seva confiança per ser la presidenta per igual de les quatre illes. La doble insularitat que pateixen Menorca i Eivissa en temes com el transport, l'energia, la temporada turística, l'atur, necessiten de respostes coordinades. I per suposat, per la triple insularitat de Formentera, necessitam una sensibilitat especial de tots els illencs. I jo vull que la gent de Formentera rebi el tracte que es mereix i, per això, suprimirem la figura del delegat del Govern a l'illa.

Igualment hem de ser sensibles amb les institucions més properes, els ajuntaments als que hem d'ajudar a aconseguir la seva autonomia financera, la delimitació del seu marc competencial i la rellevància del seu paper institucional.

Són grans reptes. I els hem d'afrontar des de la confiança i la seguretat. Tenim unes illes conegudes internacionalment, Som una gent amb empena. Tenim referents a tot el món, empreses capdavanteres, esportistes i artistes de prestigi internacional. Som un model únic, més de 13 milions de persones ens visiten cada any. Segurament una xifra sense parangó respecte al territori en el que vivim.

I per això hem de tenir confiança. I sobretot, no tenir por. Ni por als canvis, ni por a la travessia que hem de fer. Hem de ser valents per posar les bases d'un futur que ha de ser millor. Millor per les persones que han sofert la crisi, que han perdut la casa. Millor pels petits empresaris, per la gent que cerca feina, pels que en tenen però els costa arribar a final de mes. Hem de fer millor la vida a la majoria social, a la classe mitja i a la classe treballadora.

Hem de ser valents, però ho hem de ser tots. I ho hem de ser junts. Jo no tenc por a dir que hem de crear riquesa per redistribuir-la millor, aplicant una fiscalitat on qui guanyi més pagui més, lluitant contra el frau fiscal.

Parlem clar. Aplicar un impost turístic que tengui com a finalitat la reinversió en el sector i ajudar a un país a ser més sostenible no és una reivindicació, és una obligació. Com ho és també ser capaços d'arribar a un acord amb la regulació dels lloguers turístics vacacionals i regular el tot inclòs per garantir serveis de qualitat i millors condicions de treball. I per això deman als sectors que s'impliquin. Fins i tot des de la discrepància treballem junts, consensuant el resultat.

No és fàcil fer canvis, el moment demana audàcia. I aquí els més audaçs han estat els ciutadans. Si ens mantenim units, són molt pocs els projectes comuns que no serem capaços de dur a terme. Dividits, fracturats, serien ben escassos els projectes que aconseguiríem fer realitat.

I per unir hem de recuperar el consens. I per això anunciï que en el primer Consell de Govern derogarem la Llei de Símbols. I deixarem sense efecte el polèmic TIL, un símbol nefast que ha esperonejat la lluita de la gent durant els darrers quatre anys.

Una comunitat autònoma com la nostra necessita apostar per una educació pública, de qualitat i inclusiva. Sòls des del consens serem capaços de recuperar la confiança de la comunitat educativa, retornar els drets educatius perduts i assolir les reformes necessàries per reduir l'abandonament i el fracàs escolar. I aquest consens s'ha de transformar en un gran pacte social i polític per l'educació, comptant amb la magnífica feina feta fins ara de la comunitat educativa.

No trairem el full de ruta que ens han marcat les urnes. Farem un Govern de la gent, un Govern obert. Ens posarem a treballar de forma immediata amb els agents sindicals, que esper veure en pocs dies. I també amb els empresarials, en un nou Pacte Social per l'Ocupació i la Competitivitat.

Aquest projecte no el podem tirar endavant tot sols. Si els progressistes tenim una gran responsabilitat, que fins i tot va més enllà dels nostres partits, això també afecta a totes les forces polítiques d'aquesta cambra.

A tots el que estam avui aquí se'ns reclama canvi, se'ns reclama maduresa, se'ns reclama estar a l'alçada d'allò que, amb tota justícia, demana la gent. Una gent, bona gent, que té ganes de creure altra vegada en la política. I només hi creurà si posam la política al seu servei.

Per això faig una crida a tots els que som avui en aquesta cambra. A tots els grups, a tots els col·lectius socials. Canviem. I no em diguin que això no vol dir res, que podem seguir igual, que tot és una impostura passatgera. No hi estic d'acord. Entre el pessimisme de la raó dels que diuen que el canvi és sempre lampedusià o l'optimisme de la voluntat, preferesc l'optimisme de la voluntat de Gramsci.

Mirin, hem de fer les coses d'una altra manera. Necessitam més diàleg, necessitam més consens, necessitam grans acords. Aquesta legislatura ha de ser la de la legislatura del Govern Obert, la rendició de comptes i la participació de la ciutadania en la presa de decisions, per això vull anunciar que m'he compromès a

crear una conselleria de Transparència i Participació i avui convit els ciutadans a que l'utilitzin perquè sigui l'altaveu dels seus anhels i les seves ambicions.

Així mateix hem assumit el compromís de recuperar òrgans de participació tan importants com el Consell Econòmic i Social i el Consell de la Joventut i aconseguir el consens per nomenar el Síndic de Greuges.

També des de la participació hem d'abordar una reconversió profunda de la ràdio televisió pública. Els ciutadans tenen dret a una informació veraç, plural i objectiva. Els mitjans de comunicació públics han de complir la seva funció de servei públic i contribuir a la cohesió territorial de la comunitat autònoma i la normalització de la llengua catalana.

Per vetllar per aquests drets dels ciutadans, el nostre compromís és la creació del Consell Audiovisual de les Illes Balears.

Perquè la societat participi de la presa de decisions, necessita tornar a confiar. I per això és necessari acabar amb la corrupció. La corrupció emmalalteix la societat, taca les institucions, aborriona la ciutadania, i fa perillar la força que té la democràcia. Més enllà de les paraules, oferim compromisos: una nova Llei de Transparència que ens faci arribar en un termini breu a un objectiu: la corrupció zero. I una Oficina Anticorrupció vinculada al Parlament.

Ens hem d'equiparar als països del nord d'Europa. Uns països on fa molt de temps la corrupció és l'excepció, no la norma. I per això hem de començar amb la nova Llei de Transparència. Amb més ètica en la vida política, i sobretot, amb més voluntat des dels partits, des de tots, per acabar amb la xacra de la corrupció.

També necessitam debatre propostes que tenim damunt la taula per aconseguir una administració eficient, simple, de qualitat i pròxima a la gent. I ho hem de fer immediatament.

Una societat moderna ha de tenir una administració moderna. Serà fonamental engrescar els servidors públics, que han estat tan malmenats en aquests darrers anys per fer possible la modernització. Per fer un salt de qualitat a l'Administració, hem de poder avaluar amb indicadors de qualitat pactats de forma externa l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat de l'Administració. I per descomptat, una administració pròxima a la gent ha d'atendre a totes les persones en qualsevol de les dues llengües oficials.

Senyores diputades, senyors diputats,

Vivim a un món global on el terror fonamentalista, i vull aprofitar per donar el condol a les famílies de les víctimes dels darrers atemptats, es barreja amb una Europa que segueix immersa en la crisi de l'euro i el Mediterrani viu el drama de la pèrdua de vides humanes que només són culpables de cercar un món millor. Des d'aquí reforçarem els llaços amb els països en desenvolupament amb més recursos per a la cooperació i la solidaritat.

Vivim en un país en el que una majoria social ha tenyit del color de la pluralitat aquest parlament. La pluralitat, la diversitat és un repte en un país que hi està poc acostumat a l'hora de governar, a l'hora del debat, a l'hora del diàleg, a l'hora de consensuar....

La pluralitat i la diversitat és més rica, ens fa a tots millors, a la gent, a les institucions, a la societat en conjunt, però també és un gran repte de gestionar.

I per tant, hem d'aprofitar aquesta riquesa per fer de les nostres institucions unes institucions que siguin el mirall d'aquesta pluralitat, el reflex de la societat que som.

Aquest Parlament ha de ser el centre de la vida política, la casa de tots, plural, obert, a on la ciutadania hi tengui el seu espai, a través d'iniciatives populars, l'Escó 60 i la Llei de Consultes. Hem de desenvolupar mecanismes que el facin més àgil, i sobretot que deixi de ser una simple caixa de ressonància d'autobombo del govern amb l'objectiu que el control al Govern el facin els grups d'oposició.

Demam amb humilitat que entenguin que els canvis que volem fer no es fan en un dia, ni en unes hores.

Demam temps. I sé que no el tenim. Sé que les expectatives són molt grans. Sé que els anhels i els desitjos són molt forts, perquè hem viscut quatre anys dels que, sobretot, hem après allò que no es pot tornar a repetir.

Ni tenim temps ni tenim una bona situació econòmica. Venim d'una crisi que ha deixat unes conseqüències devastadores sobre la població i que han definit molt bé economistes com Paul Krugman, Anton Costas o Thomas Piketty. Avui pagam el preu de les polítiques d'austeritat i retalls en forma de desigualtat, temporalitat, manca de cohesió social i pobresa. Que es digui que el segle XXI tornarà a veure les desigualtats socials del segle XIX és simplement imperdonable.

Mirin, la crisi s'ha quedat a viure amb nosaltres amb cara de precarietat. De dolor i misèria social. Ens ha devaluat com a societat. Però ens ha ensenyat a dir basta.

El preu que hem pagat per aquests anys està dins cada un de nosaltres. Ens havia matat un poc l'ànima. Però per sort ens ha despertat les ganes de lluitar, ha despertat la consciència ciutadana.

Ens ha demostrat que som un poble madur. Que les coses ja no se'ns poden imposar. Que quan es proposa tancar un hospital, responem amb un no. Quan ens retallen centenars de milions d'euros en sanitat, dependència o educació, la resposta és no.

Per primera vegada des de la democràcia tendrem un govern d'esquerres per aplicar polítiques radicalment diferents al model de país de dretes que tenim després de quatre anys de polítiques del Partit Popular aquí i a Madrid.

La crisi no és la única causa d'aquesta resposta clara i ferma de la gent.

Una societat pobre amb institucions pobres és una desgràcia, però una societat com la nostra, amb capacitat de crear riquesa però amb institucions pobres i que genera ciutadans pobres és una vergonya que no pot permetre un govern progressista.

Per això, hem de fer un front comú per millorar el finançament, per tenir unes institucions que ens permetin atendre i estar a l'alçada del que vol la gent. No volem més que cap altra comunitat, volem els mateixos recursos per uns bons serveis públics, poder desenvolupar polítiques públiques i construir una terra millor amb millor sanitat i millor educació, amb més justícia social en definitiva.

I nosaltres, i jo com a candidata a la presidència ho vull reafirmar: intentarem plantejar tal com ho diuen els acords de governabilitat, les necessitats que tenim a partir d'un millor i nou model de finançament, d'una millor relació amb l'Estat, reivindicant un nou marc en el que el principi d'ordinalitat sigui una realitat, i en el que l'Estatut sigui respectat i desenvolupat, amb millors inversions i amb el que hem pactat a nivell d'inversions estatutàries. Necessitam un nou Règim Especial per a Balears, no el que s'està tramitant ara mateix, i per això demanaré una entrevista amb el senyor Rajoy per sol·licitar formalment que paralizzi aquest REB que es va fer d'esquenes a la societat, sense debat polític i que no corregeix els desavantatges econòmics que produeix la insularitat.

El meu compromís és fer-lo de nou, amb consens i diàleg, i per dur-lo a terme convit a tots els agents econòmics, socials, sindicals i empresarials, i també a la Universitat, a treballar per recuperar les inversions perdudes durant aquesta legislatura i que l'Estat assumeixi els costos de la insularitat.

I ho hem de fer amb urgència perquè la política sense recursos és una quimera. I molt menys quan la situació no és lo idíl·lica com s'ha intentat vendre des del govern d'aquí i de l'Estat.

Es important recalcar que malgrat el pensament d'alguns que creuen que la crisi ja està superada, posant com a arguments la tendència positiva d'alguns indicadors macroeconòmics, la crisi i les polítiques que s'han posat en marxa per solventar-la han deixat una fractura i una ferida social molt important.

Els subjectes receptors de les polítiques de rescat han estat més els agents del sistema financer que els ciutadans i ciutadanes que viuen i pateixen en forma de pobresa i l'exclusió social, la precarietat i, sobretot, la desigualtat. Per això el nou govern implementarà una renda bàsica progressiva per a totes les persones independentment de que tenguin feina o no.

A la nostra comunitat la pobresa, la precarietat, la desigualtat i l'exclusió social han augmentat considerablement. Totes quatre formen part del relat quotidià, desgraciadament, de moltes famílies, i, per tant, tenen i tindran un gran efecte en l'avenir de la nostra terra.

Mirin. La pobresa es manifesta a la nostra societat en el nombre de famílies que no poden satisfer les seves despeses en vivenda, ja siguin hipoteques o lloguers, i que per tant acaben patint un desnonament; o en el nombre de famílies que no poden fer front a despeses imprevistes; o en el nombre de famílies que no es poden permetre encalentrar adequadament el seu habitatge a l'hivern perquè no poden fer front al cost energètic, un cost impossible per a molts.

Per això, posarem en marxa un pla contra els desnonaments coordinat amb totes les institucions; aprovarem un pla de lluita contra la pobresa que inclourà de forma específica la lluita contra la pobresa infantil incloent, entre d'altres mesures, l'augment de beques de menjador escolar; i impulsarem mesures per evitar la pobresa energètica.

La precarietat té el seu principal reflex en qüestions laborals. El nombre de persones a la nostra comunitat que malviuen amb subsidis i ajudes s'ha disparat.

El nombre de persones que tenen un lloc de feina, que o bé és temporal o bé han de treballar més hores de les que marca el seu contracte laboral també ha crescut.

Vull també recordar el nombre de persones aturades majors de 45 anys que han perdut la il·lusió de lluitar i sobreviure; o el nombre de joves que han finalitzat la seva formació i no són capaços de trobar un lloc de feina digne.

Conscients d'aquesta realitat, retornarem al Govern la conselleria de Treball i revitalitzarem el SOIB com a eina d'impuls de les polítiques actives d'ocupació potenciant les oportunitats dels joves i també dels majors de 45 anys.

La desigualtat no té uns exemples tant clars com els que hem descrit, però els seus efectes són molt més perillosos a mig i llarg termini. Si l'escletxa entre persones amb diferents nivells de renda es fa gran es veuen afectades qüestions cabdals com les pensions de jubilació o l'accés a l'educació, a l'atenció a la dependència o a la sanitat. I això ens condueix a l'abisme. Perquè una societat desigual és una societat condemnada al fracàs.

L'atenció sanitària tornarà a ser una prioritat del Govern. Reduirem les llistes d'espera i retornarem el decret de garanties de demora. Recuperarem treballadors i obrirem els centres de salut els capvespres.

Desenvoluparem una estratègia d'atenció a la cronicitat i les persones amb discapacitats i amb pèrdua d'autonomia personal i necessitats d'atenció a la dependència veuran retornats els seus drets: reduïrem les llistes d'espera i crearem places residencials.

Aquest és l'esbos d'un programa de govern que ha de ser capaç de reajustar el model econòmic, recuperar drets i llibertats perduts pels ciutadans, aconseguir el finançament necessari per impulsar aquestes polítiques i, sobretot, impulsar una nova forma de governar més transparent i participativa. Tot plegat amb l'objectiu final d'assolir una societat més justa, igualitària i solidària que recuperi l'esperança en el seu futur.

Ciutadanes i ciutadans,

Amb les mans netes, solidària i humil, vull ser la presidenta de tothom, per a totes les illes, sense fer parts i quarts, ni pensar amb uns per excloure o perseguir als altres.

Les coses han de canviar, aviat, de manera segura i inequívoca, amb consens social i des de l'eficàcia.

No vull ser més que ningú, sinó una més de la societat. Del conjunt de persones, dones i homes, que fan aquesta terra.

Mir al meu país, el vostre, el de tots, i em veig una més entre la gent, amb la gent del poble. Estaré al vostre costat, sempre.

Diputats i diputades, representants electes dels pobles de les Illes Balears, teniu ara la paraula, la sobirania de decidir. No sòls decidiu qui ha de presidir el proper Govern, sinó el camí que ha de prendre la nostra comunitat els propers anys.

L'èxit serà de tots, per a tots, en qualsevol error o equivocació la responsabilitat serà meva, nostra, del nostre Govern.

Governarem i debatrem amb la gent, ho explicarem, farem pedagogia dels fets i dubtarem... amb els afectats.

Intentarem no errar. Si erram, aviseu-nos, i rectificarem pel be comú sense l'orgull ofès.

No hi ha res pitjor que la reiteració absolutista de les polítiques equivocades, la contumàcia, no fer cas a la ciutadania, no respectar l'opinió de les minories.

En aquests moments, assolir la presidència del Govern de les Illes Balears significa tenir respecte per a tots els sectors i col·lectius que s'han il·lusionat amb el canvi, especialment aquells que han patit les bufetades de la crisi i han lluitat amb el color verd de l'esperança i la crida pels serveis públics, la defensa de la llengua catalana, l'escola pública de qualitat, el territori tan malmenat, la lluita per la sanitat universal, els drets dels treballadors.

Exercir el poder en nom de la gent ha de servir per a retornar el goig, la confiança i la tranquil·litat en el present i l'esperança en un futur millor.

Comença un temps nou, comença una legislatura per fer canvis. I per batallar i recuperar tot el que hem perdut. Per recuperar i deixar a la gent que viu avui i els que vendran una societat millor, un país millor. Posem-nos a treballar units, ara és el moment.

Avui ens trobam al bell mig d'una meravellosa aventura, treballant per un futur més fiable, un futur on els fills tinguin per cert i segur que viuran millor que els seus pares i que els seus padrins.

Aquest és l'objectiu pel que treballaré intensament. Governarem sense traïr els somnis de canvi de tantíssims ciutadans i ciutadanes. Governarem fent nostres les paraules d'Espriu:

“Ens mantindrem fidels per sempre més al servei del nostre poble”

Moltes gràcies.